

holde sig dette Spørgsmaal aabent (Hør!), og er den da sikker i sin Sag, at det er det rigtigste, at den kjøbenhavnske Consumtion skal falde bort fra 1ste April 1852, saa har den i sin Magt, at gjentage den samme Bestemmelse, som flere Medlemmer ønske, og som de troe allerede at være tagen ved den tidligere stedsfundne Afstemning, men som jeg, idetmindste for mit Vidkommende, meget tvivler, ligger i i den tidligere Afstemning, allerede af den Grund, at jeg ikke veed bedre, end at idetmindste en Deel Medlemmer tidligere have stemt for Comitæens Majoritetsforslag, blot af den Grund, at intet Forslag af den Beskaffenhed, som det under Nr. 1 stillede, dengang forelaae.

David: Jeg skal med nogle faa Ord oplyse Thinget om, hvorfor jeg ligesaa lidt kan gaae ind paa dette Forslag, som paa det Forslag af omtrent samme Indhold, der ved Sagens anden Behandling var stillet, nemlig: at lade Consumtionen i Kjøbenhavn bestaae „indtil videre“. Det er fuldkomment sandt, som den ærede Finanzminister har gjort opmærksom paa, at man, naar man antager dette Forslag, med mere Sømmelighed, eller med mindre paafaldende Usømmelighed, kan komme til den Beslutning, ogsaa efter 31te Marts 1852 at lade Consumtionen vedblive i Kjøbenhavn, end om det nu vedtoges, at den skal ophæves med den nævnte Dag; men det er netop denne Port, som jeg vil have tilluftet, baade fordi jeg finder, at det under alle Omstændigheder vilde være uretfærdigt mod Kjøbenhavn at lade Consumtionen bestaae længere der, og fordi jeg ikke ønsker, at man ikke skal lede Finanzadministrationen i Fristelse. Og det vilde paa en Maade blive Tilfældet, naar Forslaget gik igjennem; Finanzministeren vidste da ikke, om han efter 1ste April 1852 vilde faae denne Indtægt eller ikke; ja, han maatte efter sin Anskuelse haabe at kunne gjøre det Rigsdagen indlysende, at han maatte have denne Indtægt, og han kunde dog ikke med nogen Grad af Sikkerhed regne derpaa. Men jeg troer, at det selv for ham er meget bedre, at han veed hvorledes hans Stilling i saa Henseende er, end at han ved Siden af al den anden Usikkerhed, hvorpaa han har hen-

peget, ogsaa skulde være givet til Priis for denne Usikkerhed. Det forekommer mig derfor, at Enhver, som erkjender, at det er ubilligt mod den enkelte Stad, det være sig Hovedstaden eller en anden Stad, og mod den Deel af Landet, som forsyner denne Stad med dens Forbrugsartikler, at disse skulde være belagte med en Afgift paa samme Tid, som denne Afgiftsydelse ophæves i hele det øvrige Land, han maa ogsaa stemme for, at Loven i saa Henseende bliver reen og klar, og at man veed, naar Kjøbenhavns Consumtion vil blive ophævet.

Timemann: Jeg skal heller ikke komme tilbage til de Forhandlinger om dette Punkt, som fandt Sted ved 2den Behandling af Sagen, men kun gjøre opmærksom paa, at det er jo denne Forsamling her, som igjen skal møde om et Aars Forløb, inden den Tid er kommen, da Lovforslaget fastsætter, at Kjøbenhavns Consumtion skal ophøre, og man vil da med ganske anderledes Sikkerhed end nu kunne afgjøre, hvorvidt det er tilraadeligt at forlange den kjøbenhavnske Consumtion eller ikke. Derfor som det var en heel anden Forsamling, som traadte sammen inden 1ste April 1852, da kunde jeg finde det høist rimeligt, at man allerede nu ønskede i saa Henseende at tage en fast og saa at sige uigjenskaldelig Beslutning, men da det er den samme, saa forekommer det mig urigtigt, nu at ville binde sig, thi jeg kan ikke andet, end vedblivende antage, at naar man gaaer ind paa Lovforslaget, saaledes som det vedtoges ved 2den Behandling, saa har man, saa at sige, uigjenskaldeligen bundet sig. Det er allerede gjentagende udhævet, at der virkelig er en ikke ringe Forskjel mellem Lovforslaget og det af os stillede Uendlingsforslag, og at der vistnok ogsaa findes flere Medlemmer, som med frelst Samvittighed kunde stemme for dette Uendlingsforslag, og som stemte forrige Gang med Majoriteten. Der behøves vistnok en ny Lov, dersom vort Uendlingsforslag gaaer igjennem, en ny Lov næste Aar, dersom den kjøbenhavnske Consumtion skal forlænges, men Forsamlingen er da ikke bunden; det ligger i Lovforslaget, at man vel i og for sig ønsker, at den kjøbenhavnske Consumtion maa ophæves, men at man ikke drister sig til nu uigjenskal-